

ENTREBARRIS

VALORS O PRINCIPIS FILOSÒFICS

CIUTAT PER A QUI L'HABITA

Volem que València siga per a qui l'habita i no per a qui especula amb ella. Una ciutat **anticapitalista**. Per això reclamem el **dret a la ciutat**, és a dir, la capacitat, en mans de les veïnes, de configurar l'espai urbà i de prendre les decisions importants per a la seua vida quotidiana. Tot, per poder gaudir de les produccions comunes i evitar que se n'aprofiten uns pocs d'elles. No creiem en els governs representatius, ni en els canals de jerarquies, rígides. En canvi, volem conquerir una **democràcia radical** a l'hora de triar els diferents modes de constituir-nos com a societat, però també per a construir una **economia urbana productiva cooperativa** que s'adrece als interessos de les classes populars i no a l'extracció de plusvàlues.

La nostra serà una ciutat **feminista**, on les cures, les tasques reproductives, i la seguretat de les persones, i no de la riquesa, es posen al centre. I també una d'acollidora amb els nouvinguts, decididament anti-racista. Ens estimem una ciutat que camine en direcció a les **sobiranies**, una que es torne a connectar amb l'horta i amb la mar. Una **ciutat ecologista** que reduïsca la velocitat i el consum a què estan sotmeses les nostres vides.



Dret a l'habitatge - aturar qualsevol expulsió

L'habitatge és una **necessitat bàsica** que està immersa en les lògiques del sistema capitalista, on prima la propietat privada per damunt de tot.

La nostra quotidianitat es veu afectada per les pujades del preu de l'habitatge que impedeix el seu accés. Això és conseqüència directa que l'habitatge siga un bé de mercat. La dificultat d'habitar de manera digna, incrementa els desnonaments, els desallotjaments i les expulsions de les nostres veïnes.

Des d' EntreBarris, creiem en la necessitat flagrant de recuperar la funció social de l'habitatge com una necessitat bàsica, com un punt de partida per a construir identitat i sentit de pertinença, i poder així desenvolupar les activitats bàsiques de la vida diària.

Reivindiquem l'autonomia de qui habita per davant de creditors i propietaris i denunciem els beneficis que suposa viure de rendes mentre s'ofega econòmicament al veïnat.

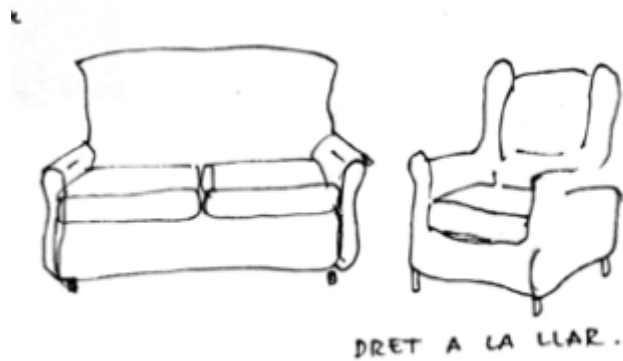


Desmercantilització de l'habitatge - Regulació, cooperativització i parc públic

Des d'EntreBarris no entenem l'habitatge dins de la lògica especulativa i capitalista. Creiem que cal respectar la **funció social de l'habitatge** per tal de garantir el seu dret, ja que és un bé de primera necessitat.

Al sistema actual, les immobiliàries col·leccionen apartaments, edificis sencers, i els converteixen en vivendes de luxe o turístiques, promovent així un **encariment abusiu del preu de l'habitatge**, dificultant l'accés al mateix, fomentant, d'aquesta manera, una economia extractiva i que desposseeix a la ciutadania. Com a conseqüència, el veïnat de la ciutat es veu expulsat de les seues llars. Per tant, trobem necessari aturar les males pràctiques dels grans tenidors, immobiliàries i entitats financeres, i **eliminar els privilegis de les figures empresarials** que especulen amb l'habitatge.

També pensem que és primordial invertir els nostres esforços en **crear i recolzar altres models d'habitatge** que no s'emmarquen dins l'esquema del mercat neoliberal, com les **cooperatives**, la **masoveria urbana**, l'**okupació** i d'altres fórmules, on el control de l'habitatge estiga en mans de les persones que l'habiten. Front a un sistema d'habitatge mercantilitzat, **reivindiquem un model comunitari**.



Dret a la llar

Posar a l'habitant en el centre i no els interessos dels propietaris o els creditors és una necessitat. Però a EntreBarris no ens conformem amb defensar el dret a l'habitatge dins d'una societat individualitzada i fragmentada. En canvi, **proclamem el dret a la llar de totes les veïnes** de la ciutat. És a dir, aquell que va molt més enllà de la mera satisfacció de refugi sota un sostre.

Així, defensem, en primer lloc, el dret a gaudir d'un lloc d'intimitat. On cadascuna pugui desenvolupar-se de la manera que entenga més idònia amb el seu projecte de vida. En segon, que eixa casa siga un veritable recer. Que siga segur tant en la tinença, i per la qual cosa no ens puguen desnonar o haguem d'estar sotmesos a la voluntat d'un casero o una entitat financera, però també on estem resguardats de qualsevol perill a fora o a dins de l'estatge. Finalment, que siga comuna. És a dir, que ens permeta relacionar-se amb l'entorn, amb les veïnes. Que siga un punt d'ençà què eixir al barri i on les relacions de propietat no condicionen l'ús que les habitants li vulguen donar.



Funció social front a la propietat – crítica a la propietat privada

L'habitatge és imprescindible per al desenvolupament biològic, personal i social, i el seu accés és clau per a aconseguir ciutats i societats sostenibles, segures i integradores. És un dret fonamental i un servei d'interès general que ha de ser jurídicament segur quant a la seua tinença o ús, contemplant condicions de qualitat, sostenibilitat ambiental, accessibilitat i assequibilitat.

El funcionament adequat del mercat de l'habitatge és clau des de la perspectiva social. Quan es dificulta l'accés a una llar, els més perjudicats són sempre els col·lectius més desfavorits aprofundint en la seua situació d'exclusió i impossibilitant la seua integració social.

Desde d' EntreBarris advoquem per posar en el centre del debat l'ús original i genuí de l'habitatge com a espai d'intimitat per damunt del seu potencial especulatiu. Per a això contemplem totes les eines que tenim al nostre abast com a societat, (expropiació d'espais buits o sense ús, cooperativisme,...) i com a individus, (okupació, no col·laboracionisme amb les pràctiques especulatives,..).



Decreiximent i sostenibilitat - crítica a l'expansionisme urbà i consolidació dels recursos existents

La crisi ambiental i la dificultat d'accés a l'habitatge, ens situen enfront d'una crisi sense precedents. Considerant els provats impactes negatius socials, ambientals i econòmics del model actual, Entrebarris proposa el fórmules de decreiximent per a afrontar esta situació.

Tenint en compte la gran quantitat de solars i habitatges buits, (28.439 habitatges buits només a València capital, un de cada deu), cal acabar amb aquesta infrautilització de les llars disponibles i no fomentar l'especulació amb noves construccions a preus inassolibles per la majoria de les treballadores que només beneficien a promotors i entitats financeres.

Entenem també com a part fonamental d'aquests principis decreixentistes, la creació i recuperació d'espais verds, ecològicament amigables i que faciliten l'ús de l'espai públic lliure i comú per a establir relacions no consumistes, comunitàries i sostenibles.



Autonomia sense renunciar a una participació crítica

El centre de l'acció d'EntreBarris és la presència als carrers i els nostres barris. Entenem que allà on millor aconseguirem formular i estructurar uns entorns i una ciutat que respecte les voluntats i desitjos del veïnat és a través del debat, la difusió, el treball comunitari i l'assemblearisme.

Reivindiquem l'**autonomia** d'acció i decisió com a pràctica fonamental de la xarxa per a poder crear de manera efectiva una ciutat on habitatge, espai públic i territori estiguen lliures de poders fàctics, mercantilismes i interessos financers.

Tot i així, no renunciem a **participar críticament en espais de negociació institucional** si s'entenen com a profitosos per als interessos d'EntreBarris. No rebutgem el diàleg amb les institucions si amb ell podem aconseguir millora substancial de les condicions de vida de persones concretes o es pot influir cap a les nostres demandes en matèria legislativa. Tenim ben clar, però, que aquesta participació ha d'estar supeditada als nostres ritmes assemblearis.

Defensem atorgar centralitat a les geografies marginades en els espais de decisió i reivindicar una ciutat feminista, anticapitalista i diversa.



Mobilització de masses

A Entrebarris entenem la **mobilització de masses** com a ferramenta principal per generar autonomia.

Sols amb presència al carrer podem forçar els agents públics i privats a cedir a les demandes que puguen sorgir de la voluntat popular dels barris i dels col·lectius de la ciutat. Entre les ferramentes de mobilització que practiquem, tenim les **grans manifestacions** amb objectius concrets; les **accions simbòliques** o creatives que visibilitzen problemàtiques de la ciutat; l'**acció, escratxe o boicot** dels agents als que ens enfrontem; la **resistència activa** davant de la violència immobiliària, desallotjaments o la destrucció del territori; així com promoure i **participar en festivitats populars** que generen comunitat i identitat de barri i de ciutat.



Reapropiació de la ciutat per a la gent qui l'habita

El model de ciutat neoliberal actual és dirigit per les èlits, i es dedica a desplaçar i expulsar a les persones que hi habiten, segons els seus interessos econòmics. A més, aquest model està sotmès a les demandes del turisme i dels especuladors en compte de centrar-se en les necessitats del veïnat de la ciutat.

Des d'EntreBarris volem una ciutat on **el veïnat siga el centre** de les decisions polítiques, on els barris compten amb **infraestructures bàsiques** per poder viure i on el **dret a l'habitatge** estiga realment garantit, no considerat com un privilegi. Una ciutat, doncs, allunyada del model neoliberal actual. Volem recuperar el **teixit veïnal** en els barris i entre els barris, construint una ciutat realment **inclusiva**, que respecte i incloga totes les **diversitats**, no sols als carrers i a les cases, si no a tots els àmbits (escoles, centres d'oci, espais de treball...). Una ciutat sense privilegis de gènere, sense preocupacions pel nostre color de pell ni per la nostra orientació sexual. Per tant, creiem que cal aturar les dinàmiques de segregació creades pel sistema actual, que promou una ciutat impersonal, sense identitat pròpia i amb problemes de convivència, on la mercantilització de l'espai públic fa que es perden aquestes **xarxes veïnals**.

Pensem que s'ha de posar al centre la **comunitat** i les **cures**. Ens hem de reapropiar dels carrers com a llocs de **vida i identitat**. Creiem en la tinença de **l'espai comunitari** i públic com a eina empoderadora i vertebradora. Volem crear una ciutat en barris **cooperatius i solidaris**, on es reforçe **l'autogestió**, la **confiança** i el **suport** entre les persones. **Una ciutat de tots i per a tots.**